

Nilce

– NilgünArıkan · 17 Eylül 2012

---

enginliğini kanatan Nil gibi atıyor damarlarım
kalbinden kalbine bir yol arıyor
dökülemezsem denize
yüreğim, hayata duygusuz
yüzüm yarım
kaybolan parçamı koru Allahım
mağrur bir şehir gibi susuyor dudaklarım
beni bul sevgili, beni bul
ya da bir güzden, öbür güze vur
bahar yüzü görmeyen kalbimin vebalini
avcunun kimsesizliğinden sor

çağrım, sevdama tercümandır yar
içinin derinlerimdeyim
beni bul, gidelim buralardan
sevinç bu yüzyılda çıplak
çocukluğumuz ödüyor bedeli
yarın yaşanmaz
ağır geliyor bu kaygılar
ölesim var

ölesim var sevgilim, gidelim buralardan
şiiirlerini de al, bir de keman
bırak göğün rengini düşünmeyi
solmuşsa solmuş
yok oluşun ezgisi dünyanın olsun
beni bul sevgili, beni bul
boynu büküklüğüm senin olsun
ruhumdaki boşluk, gamzelerinle kadeh tokuştursun

attığımız her adımla budanıyor sevgi

diken üstünde yaşıyoruz
dibimizde o kadar çok bedbaht sözcük var
bin şiiri içimizdeki kıyamette yakıyoruz
yalnız olanda o çılgın ürperme
sessizliğimizle, yanımıza diz çöküyor ölüm
kanadığımız o şarkılar geçende
kalabalıkta dahi hepimiz toprağa yanan serçe
akıttığımız gözyaşlarını hakediyoruz...!

ölesim var sevgilim, gidelim buralardan
şirlerini de al, bir keman, bir de sen
düş kırıklığına uğramış sokakları ürkütmeden
sıcacık hayaller gibi yürüyelim
kederli romantikler buradan geçti desin şu kaldırımlar
sessiz bir ay doğuyor
geçmişin izleri karanlığa karışıyor
kimsesizmiş, bizi yoldaşlığa çağırıyor
yakınlaşalım uzaklığa doğru
ben gülümsedim
sıra sende
beni bul

eyy! ismi, yüreğime resitaller sunmuş adam
parmaklarının ucuyla yazgıyı terleten adam
sen yanımda yoksan
ben soluksuzum
beni bul sevgili, beni bul
nicedir kurak
nicedir cennetini arıyor
bak
senindir bu dudaklar
kurumuşluğumu kandır
gidelim buralardan
ölesim var